

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Valerii Flacci Setini Balbi Argonauticon Libri IIX

Valerius Flaccus Setinus Balbus, Gaius

Lipsiæ, Anno M.DC.XXX

Ad librum VIII.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1194)

ruptum restituerunt multis locis Servius, Lambinus, Gifanius, Scaliger, Heinsius, Taubmannus: idem me auctore hic reduci debet, & Valerio asseri. Est autem *densere* cumulare, multiplicare. Virgilius XII. *Aeneid.*

— vos unanimi densete catervas.

Idem:

Agmina densentur campis Argivaq; pubes.

Idem I. *Georgicôn:*

— obtentâ densentur nocte tenebræ.

Horatius lib. I. *Od.* XXVIII:

Mixta senum ac juvenum densentur funera.

Lucretius lib. I:

— — quia se condensat aër.

Ovidius XIV. *Metamorphoseon:*

*Tunc quoque cantato densetur carmine cœ-
lum.*

Vigilius iterum, in *Culicē:*

Quem circa tristes densentur in omnia pœnæ.

v. 643. *hausit sua funera tellus.*) fortè *sua pignora*. Quamquam & vulgaris lectio defendi potest. *sua funera*, hoc est, suos filios propero funere extinctos.

AD LIBRUM VIII.

VERS. 20. *velut torto Furiarum ejecta flagello.*) Velut à Furiis exacta.

v. 26. *sidereâ juventâ*) pulchritudo sæpe cum rosis & sideribus collata. Vide de

utro-

utroque ambitiosissime Pareum ad Musæi erotopægnion.

v. 70. *Somne omnipotens*) *παιδαμάτωρ*. Somnum à Poëtis pro deo haberi superius notatum.

v. 106. *dimitte moras*.) hæc vera lectio est, ut frustra sit vir nobiliss. qui corrigere tenet. Textum inspicias, non dubitabis, scio.

v. 151. *ungvibus unctis prædonis in ipsius ora ire*) *lingves* arma sunt mulierum sæpe celebrata à Comicis: ubi videndi Commentatores.

v. 155. *furto*) prædâ. Verbum hîc appositissimum. Nam amores clandestinos, aut quidquid occultè fit, *furtum* appellamus. Tibullus:

— *celari vult sua furta Venus.*

Virgilius V. I. Æneid:

Suppositâ de matre nothos furata creavit.

Ita Musæus dixit *εκολεσεν οὐκ ἐκλίπειν ἀφροδίτην*. Livius, *furtivum iter*.

v. 159. *Ipsa fugit*) Ipsa, suâ sponte, nemine impellente, *αὐτόμολος*: quomodo Theocritus *αὐτὸν* usurpat. Virgilius Eclog: VII:

Huc ipsi potum venient per prata juvenci.

v. eod. *tanto*) tam nefario. ut mox v. 165: *cur tanta mihi non prodita pestis?*

v. 191. *Sint age tanti Æsonide quæcumque mora, quàm se va subire*) Locutio elliptica; deest enim *potius* aut similis particula, hoc sensu: *feramus potius quascumque mo-*

ras,

ras, quàm subeamus iterum Cyaneas. Ita libro superiori v. 428:

*Possimus, idq; sedet, quàm non quæcumq; subire
Patris iussa tui.*

v. 216. *hortatur*) Omninò *hortatus* emendandum est: nec aliud textus admittit.

v. 237. *Tum novus implevit vultus honor*) Honor quandoque pulchritudinem rerum significat. Martialis lib. VI; *Tantus veris honoros.* Horatius lib. II, Od. XI:

Non semper idem floribus est honos.

Stattius: *Flammeus oris honor.* Seneca in Apocol.

Et deformis hiems gratos carpebat honores.

v. 264. *Atque*) statim, mox, sine morâ. Videatur Gellius lib. X. cap. XXIX. Taubmannus ad Plauti Epidio. act. II. sc. II. *Paræus* in Lexico Plautino.

v. 347. *nec myrrhâ corpus Achivi.*) Myrrhæ usum in sepulturis creberrimum fuisse innuit Martialis:

Dum levis arsurâ struitur Libitina papyro,

Dum Myrrham, & Casiam flebilis uxor emisit.

Et alibi:

*Unguenta, & Casias, & olentem funera
Myrrham.*

Vide celeberrimum virum Raimund. Mindererum in Aloëdario Marocostino c. VI.

v. 457. *orbata traherent suspiria vacca.*) Nihil hic mutari debet, ne à Barthio quidem.

dem. Est enim simile satis aptum, & pariter adhibitum à Cointo Smyrno lib. VII. & XIII. Adde, si placet, Lucretium lib. II. v. 352.

Habes, optime ALARDE, mea in eximium Poëtam Schediasmata. Pro Scholâ, inq̄vies. Non diffiteor. Neq̄ve aliter potui calamo tumultuario, ^{non dicitur in hunc.} Nolim tamen ex his aestimari. Nam ab ingenio longè absum illorum hominum, qui se in bicipiti Parnasso, Musas inter & Apollinem, lauros decerpisse arbitrantur, si valeant magno conatu & v̄gilis multis hujus generis ^{ἀλίου} emoliri. Nos hæc pueri didicimus. Robustiores facti non attingimus, nisi ludibundi & horis subisivis: repetentes memoria, quæ olim notabamus ex omni genere Poëtarum. Horum enim in hortis multum temporis insumebamus, jucundius quàm fructuosius. Quamquam aliquam ^{ἐπιχρηστικῶς} non negabo, si vel his Commentariolis meum Tibi fuero adfectum contestatus. Iterum vale, mi ALARDE.

ET DEUS ET MUSÆ!

F I N I S.